

Sächsische

21 | 8°

1788

Landesbibl.

Ein Band der zweisprachigen Tusculum-Bücher

SAPPHO

Griechisch und deutsch

von

HANS RUPÉ

ERNST HEIMERAN VERLAG MÜNCHEN

1. Auflage. 1.—3. Tausend. 1944

1947 IA 1275

45,97

*Ποιηλόθρον' ἀθάνατ' Ἀφρόδιτα,
παῖ Δίος δολόπλοκε, λίσσομαι σε,
μή μ' ἀσαισι μηδ' ὄνταισι δάμνα,
πότνια, θῦμον.*

1 D

*ἀλλὰ τνίδ' ἔλθ', αὶ ποτα οάτέρωτα
τᾶς ἔμας αὔδως ἀίοισα πήλοι
ἔκλυες, πάτρος δὲ δόμον λίποισα
χρύσιον ἥλθες*

5

*ἄρμ' ὑπασδεύξαισα· κάλοι δέ σ' ἄγον
ώκεες στροῦθοι περὶ γᾶς μελαίνας
πύκνα δίννηντες πτέρ' ἀπ' ὠράνωΐθε-
ρος διὰ μέσσω.*

10

*αἴψα δ' ἔξινοντο, σὺ δ', ὦ μάκαιρα,
μειδιαίσαισ' ἀθανάτωι προσώπωι
ηρε', δττι δηῦτε πέπονθα κόττι
δηῦτε κάλημι*

15

*κόττι μοι μάλιστα θέλω γένεσθαι
μαινόλαι θύμωι, τίνα δηῦτε Πείθω
μαῖσ' ἄγην ἐς σὰν φιλότατα, τίς σ', ὦ
Ψάπφ', ἀδικήει;*

20

καὶ γὰρ αἱ φεύγει, ταχέως διώξει,
αἱ δὲ δῶρα μὴ δέκετ', ἀλλὰ δώσει,
αἱ δὲ μὴ φίλει, ταχέως φιλήσει
κωνκ ἐθέλοισα.‘

Ἐλθε μοι καὶ νῦν, χαλέπαν δὲ λῦσον
ἐκ μερίμναν, δσσα δέ μοι τέλεσσαι
θῦμος ἴμέρρει, τέλεσον, σὺ δ' αὕτα
σύμμαχος ἔσσο.

25

Φαίνεται μοι κῆρυξ ἵσος θέοισιν
ἔμμεν' ὥνηρ, ὅτις ἐνάντιός τοι
ἰσδάνει καὶ πλάσιον ἀδυ φωνεί-
σας ὑπακούει

2 D

καὶ γελαίσας ἴμέροεν. τό μ' ἦ μάν
καρδίαν ἐν στήθεσιν ἐπτόαισεν.
— ὡς σε γὰρ ἵδω βρόχε', ὡς με φώνας
οὐδεν ἔτ' ἵκει,

5

ἀλλὰ κὰμ μὲν γλώσσα <μ'> ἔαγε, λέπτον
δ' αὔτικα χρῶ πῦρ ὑπαδεδρόμην,
διπλάτεσσι δ' οὐδεν δρημ', ἐπιρρόμ-
βεισι δ' ἄκουαι,

10

ἀ δέ μ' ἵδρως κακχέεται, τρόμος δέ
παισαν ἄγρει, χλωροτέρα δὲ ποίας
ἔμμι, τεθνάκην δ' ὀλίγῳ πιδεύης
φαίνομ' . . .

15

ἀλλὰ πᾶν τόλματον, ἐπεί . . .

10

Δεῦρ' ὅμς ἔναυλον
ἄγνον, ὅππ(αι δὴ) χάριεν μὲν ἄλσος
μαλί(δων), βῶμοι δ' ἔνι θυμιάμε-
νοι λιβανώτω.

ἐν δ' ὅδωρ ψῆχρον κελάδει δι' ὕσδων
μαλίνων, βρόδοισι δὲ παῖς δὲ χῶρος
ἔσκιαστ', αἰθυσσομένων δὲ φύλλων
κῶμα κατέρρε(ει).

ἐν δὲ λείμων ἵπποβοτος τέθαλε
(λωτί)νοισιν ἀνθεσιν, αἱ δὲ ἀνητοι
μέλλιχα πνέοισιν

ἔλθε δὴ σὺ πότνι' ἔοισα, Κύπρι,
χρυσίαισιν ἐν κυλίκεσσιν ἄβρως
συμμεμείχμενον θαλίαισι νέκταρ
οἰνοχόεισα.

(Κύπρι καὶ) Νηρήιδες, ἀβλάβη(ν μοι)
(τὸν κασί)γνητον δότε τυίδ' ἵκεσθα(i),
(κῶττι Σ)οι θύμωι κε θέλη γένεσθαι,
(πάντα τε)λέσθην.

25 D

(ὅσσα δὲ πρό)όσθ' ἄμβροτε, πάντα λῦσα(i),
(ὡς φίλοισ)ι Φοῖσι χάραν γένεσθαι
(κώνιαν ἔχθροισι· γένοιτο δ' ἄμμι
(μήκετι μ)ήδεις.

5

(τὰν κασιγ)νήταν δὲ θέλοι πόησθα(i)
(ἔμμορον) τίμας, (δν)ίαν δὲ λύγραν
(ἐκλύοιτ'), δτοισι π(ά)ροιθ' ἀχεύων
(τῶμον ἔδα)μνα

10

(κῆρ δνείδισ)μ' εἰσαῖω(ν), τὸ κ' ἐν χρῶι
(. . .)λ' ἐπ' ἀγ(λαῖ)αι πολίταν,

.....
.....

(Κύ)πρι, κα(i σ)ὲ πι(κροτάτ)αν ἐπεύρ(οι). 26 D
(μὴ) δὲ καυχάσαιτο τόδ' ἐννέ(ποισα)
(Δ)ωρίχα, τὸ δεύτ(ε)ρον ὡς πόθε(ννον)
(εἰς) ἔρον ἥλθε.

10

Oī μὲν ἵππήων στρότον, oī δὲ πέσδων, 27 a D
oī δὲ νάων φαισ' ἐπὶ γᾶν μέλαιναν
ἔμμεναι κάλλιστον, ἔγω δὲ κῆν' ὅτ-
τω τις ἔραται.

(πά)γχν δ' εῦμαρες σύνετον πόησαι 5
πάντι τοῦτ'· ἀ γὰρ πόλυ πέρσι(έθ)οισα
(κάλ)λος (ἀνθ)ρώπων Ἐλένα(τὸ)ν ἀνδρα
(πρῶλιπ' ἄρ)ιστον,

(ὦστε πᾶν) σέβας Τροῖα(ς ὅ)λεσθαι.
(οὐ δὲ π)αῖδος οὐδὲ φίλων τοκήων 10
(οὐδεν) ἔμνάσθη, ἀ(λλὰ) παράγαγ' αὔταν
(οὐκ ἀέκοι)σαν

(Κύπρις ἄγν)αμπτον γὰρ
. κούφως τ'
(κἄ)με νῦν Ἀνακτορί(ας ὅ)νέμναι- 15
(σ' οὐ) παρεοίσας,

(τᾶ)ς τε βολλοίμαν ἔρατόν τε βᾶμα
κάμάρουχα λάμπρον ἵδην προσώπω
ἢ τὰ Δύδων ἄρματα κάν δπλοισι
(πεσδο)μάχεντας. 20

..... ἕκελοι θέοις 55 b D
..... ἄγνον ἀόλ(λεες)
.....) νον ἐς Ἱλιον.
αῦλος δ' ἀδυμέλη(ς κιθάρα) τ' δνεμείχνυ(το)
καὶ ψόφο(ς κ)ροτάλ(ων. λιγέ)ως δ' ἄρα πάρ(θενοι) 5
ἄειδον μέλος ἄγν(ον, ἵκα)νε δ' ἐς αἴθερα
ἄχω θεσπεσία, γέ(λος
πάνται δ' ἦς κὰτ' ὅδο(ις
κράτηρες φίαλαι τ'
μύρρα καὶ κασία λίβανός τ' δνεμείχνυτο. 10
γύναικες δ' ἐλέλυσδον ὅσαι προγενέστερα(ι),
πάντες δ' ἀνδρες ἐπήρατον ἵαχον ὅρθιον
Πάον' δνιαλέοντες ἐκάβολον εὐλύραν,
Ὥμην δ' Ἔκτορα κ' Ἀνδρομάχαν θεοεικέλοις.

τεθνάκην δ' ἀδόλως θέλω.
ἀ με ψισδομένα κατελίμπανεν

πόλλα, καὶ τόδ' ἔειπέ (μοι).
, ὥιμ' ὡς δεῖνα πεπόνθαμεν,
Ψάπφ', η μάν σ' ἀένοισ' ἀπυλιμπάνω.⁵

τὰν δ' ἔγω τάδ' ἀμειβόμαν·
'χαιροισ' ἔρχεο κάμεθεν
μέμναισ', οἶσθα γάρ, ὡς σε πεδήπομεν.

αἱ δὲ μή, ἄλλα σ' ἔγω θέλω
δμναισαι, (σὺ δὲ λά)θεαι,
δσ(σα . . .) καὶ κάλ' ἐπάσχομεν.¹⁰

πό(λλοις γάρ στεφάν)οις ἵων
καὶ βρ(όδων πλο)κίων τ' ὕμοι
καὶ (. . .) παρ' ἔμοι παρεθήκα(o)¹⁵

καὶ πόλλαις ὑπαθύμιδας
πλέκταις ἀμφ' ἀπάλαι δέραι
ἀνθέων ἐ(ράτων) πεποημέναις.

καὶ πόλλωι (λιπάρως) μύρῳ
βρενθείωι (τε κάλον χρόα)
ἔξαλείψαο καὶ βασιληίωι,

20

καὶ στρώμν(αν ἐ)πὶ μολθάκαν
ἀπάλαν παρ(.).α(.).ονων
ἔξιης πόθο(ν . . .) ανίδων,

κωύτε τις (χόρος οὐ)τε τι
ἰρον οὐδ' ὃ(.)
ἔπλετ', ὅππ(οθεν ἀμ)μες ἀπέσκουεν.

25

οὐκ ἄλσος (δ' ὅθεν εἴ)αρος
(ῶραισ' οὐ κροτάλων) ψόφος
(ἄχησ' ἡὲ κόραν μελα)οίδιαι.

30

. . . . ἀπύ) Σαρδ(ίων)
(. . . πόλ)λακι τυίδε νῶν ἔχοισα.

98 D

ώς πε(δε)ζώομεν β(εβάω)ς ἔχεν
σὲ θέαι ἵκέλαν Ἀρι-
γνώτα, σᾶι δὲ μάλιστ' ἔχαιρε μόλπαι. 5

νῦν δὲ Λύδαισιν ἐμπρέπεται γυνα-
κεσσιν, ὡς ποτ' ἀελίω
δύντος ἢ βροδοδάκτυλος σελάννα

πάντα περρέχοισ' ἄστρα, φάος δ' ἐπί-
σχει θάλασσαν ἐπ' ἀλμύραν
ἴσως καὶ πολυανθέμοις ἀρούραις. 10

ἀ δ' ἐέρσα κάλα κέχυται, τεθά-
λαισι δὲ βρόδα κάπαλ' ἄν-
θρυσκα καὶ μελίλωτος ἀνθεμώδης.

πόλλα δὲ ζαφοίταισ' ἀγάνας ἐπι-
μνάσθεισ' Ἀτθιδος ἴμέρωι
λέπταν ποι φρένα, κῆρ δ' ἄσαι βόρηται. 15

κῆθι δ' ἐλθην ἄμμ' δξυ βόαι, τὸ δ' οὐ
νῶντ' ἄ(π)υστον

(...) θος· ἀ γάρ μ' ἐγέννα(τ' ἔφα, *Kλέις*,) 98 A und B. D

(σφ)ᾶς ἐπ' ἀλικίας μέγ(αν)

(κ) δσμον αὶ τις ἔχηται φόβα(ν)

(π)ορφύρωι κατελιξαμένα πλόκωι,

(ξ) μιμεναι μάλα τοῦτον (εὗ),

5

(ἀ)λλ', ἀ ξαντοτέρα<_ι>ς ἔγη

τα_iς νόμα_iς δάιδος προφ(ανεστέοαις).

(σ)τεφάνοισιν ἐπαρτία(ν)

(ἀ) νθέων ἐριθαλέων.

(μ)ιτράναν δ' ἀρτίως, Κλέι, σοὶ κέληι

ποικίλαν ἀπὸ Σαρδίων,

(. . .) Ἱαονίας πόλις

σοὶ δ' ἔγω, Κλέι, ποικίλαν

οὐκ ἔχω πόθεν ἔσσεται.

μιτράν<αν>, ἀλλὰ τῷ Μιτρληνάῳ

ταύτας τὰς Κλεανακτίδα(ν)

φύγας ἄλις ἀ πόλις ἔχει

μνάματ'. (o)ἴδε γὰρ αἶνα διέορυ(εν).

"Αστερες μὲν ἀμφὶ κάλαν σελάνναν
αἷψ' ἀπυκρύπτοισι φάεννον εἶδος,
δπποτα πλήθοισα μάλιστα λάμπῃ
γᾶν <ἐπὶ παισαν>

4 D

.... ἀργυρία

ἢ σε Κύπρος ἢ Πάφος ἢ Πάνορμος

7 D

Αἰδ' ἔγω, χρυσοστέφαν' Ἀφρόδιτα,
τόνδε τὸν πάλον λαχόην

9 D

αὶ με τιμίαν ἐπόησαν ἔργα
τὰ σφὰ δοῖσαι

10 D

..... τάδε νῦν ἐταιραις
ταις ἔμαις τέρποντα κάλως ἀείσω.

11 D

ταις κάλαισιν ὅμιι νόημα τῶμον
οὐ διάμειπτον.

12 D

ταῖσι <δὲ> ψῦχρος μὲν ἔγεντο θῦμος, 13 D
πὰρ δ' ἵεισι τὰ πτέρα

'Αρτίως μ' ᾧ χρυσοπέδιλλος Αὔως 15 D

· · · · · · · · · · · · πόδας δέ
ποίκιλος μάσλης ἐκάλυπτε, Λύδι-
ον κάλον ἔργον.

καὶ ποθὴω καὶ μάομαι 20 D

· · · · · · · · · · · · ὅττινας γάρ 37 D (Verse 2–4)
εὐθέω, κῆνοι με μάλιστα πάντων
· · σίνονται.

'Ηράμαν μὲν ἔγω σέθεν, "Ἄτθι, πάλαι ποτά. 40. 41 D
σμίκρα μοι πάις ἔμμεν' ἐφαίνεο κάχαρις.

οὐκ οἶδ' ὅττι θέω δύο μοι τὰ νοήματα. 46 D

Ἡλθεῖς, εὐ δ' ἐπόησας, ἔγω δέ σ' ἐμαόμαν, 48 D
δν δ' ἔψυξας ἔμαν φρένα καιομέναν πόθῳ.
χαῖρε πόλλα, <φίλα μ'>, ισάριθμά τε τῷ χρόνῳ,
<ὅσσον <ἄμμ'> ἀπελίμπανες>

δ μὲν γὰρ κάλος, ὅσσον ἴδην, πέλεται <κάλος>, 49 D
δ δὲ κάγαδος αὔτικα καὶ κάλος ἔσσεται.

. ἐτίναξεν <ἔμαις> φρένας 50 D
Ἐρος ὡς ἄνεμος κὰτ' ὅρος δρύσιν ἐμπέτων.

ὡς δὲ παῖς πεδὰ μάτερα πεπτερύγωμαι. 51 D

μήτ' ἔμοι μέλι μήτε μέλισσα 52 D

ἔλθοντ' ἐξ δράνω πορφυρίαν περθέμενον 56 D
χλάμυν

Βροδοπάχεες ἄγναι Χάριτες, δεῦτε Δίος κόραι, 57 D

58 D

Κατθάνοισα δὲ κείση, οὐ δέ ποτα μναμοσύνα
σέθεν

ἔσσετ’ οὐδὲ πόθα <εἰς> ὕστερον· οὐ γὰρ πεδέχεις
βρόδων

τῶν ἐκ Πιερίας ἀλλ’ ἀφάνης κὴν Ἀΐδα δόμωι
φοιτάσεις πὲδ’ ἀμαύρων νεκύων ἐκπεποταμένα.

μνάσεσθαι τινά φαμ’, κάτερον ἀμμεων. 59 D

οὐδ’ ἵνα δοκίμωμι προσίδοισαν φάος ἀλίω 60 D
ἔσσεσθαι σοφίαν πάρθενον εἰς οὐδενά πω χρόνον
τοιαύταν.

τίς δ’ ἀγροῖωτις θέλγει νόον
ἀγροῖωτιν ἐπειμένα σπόλαν
οὐκ ἐπισταμένα τὰ βράκε’ ἔλιην ἐπὶ τῶν σφύρων;

Εύμορφοτέρα Μνασιδίκα τᾶς ἀπάλας Γυρίννως. 63 D

ἀσαροτέρας οὐδάμα πΩΐρανα, σέθεν τυχοῖσα. 64 D

65 D (Vers 25. 26)

*ἔγω δὲ φίλημι' ἀβροσύναν, τοῦτο καὶ μοι
τὸ λάμπρον ἔρος τῷελίω καὶ τὸ κάλον λέλογχε.*

80 D

*σὺ δὲ στεφάνοις, ὡ Δίκα, πέρθεσθ' ἔρατοις φόβαισιν
δρπακας ἀνήτω συν<α>έρραισ' ἀπάλαισι χέρσιν·
εὐάνθεα γὰρ <θέα> μέλεται καὶ Χάριτες μάκαιραι
μᾶλλον προσίεντ', ἀστεφανώτοισι δ' ἀπυστρέφονται.*

Zά <τ'> ἐλεξάμαν δναρ, Κυπρογένηα 87 D

*Πλήρης μὲν ἔφαινετ' ἀ σελάννα·
αἱ δ' ὡς περὶ βῶμον ἐστάθησαν* 88 D

... πτερύγων δ' ὅπα καιχέει λιγύραν ἀοίδαν, 89 D
δπποτα φλόγιον ήτα' ἔταν ἐπιπτάμενον καταύλη.

Δεῦτέ νυν ἄβραι Χάριτες καλλίκομοί τε Μοῖσαι 90 D

δ πλοῦτος ἀνευ<θ> ἀρέτας οὐκ ἀσίνης πάροικος 92 D

Κρῆσσαι νύ ποτ' ὡδ' ἐμμελέως πόδεσσιν 93 D
ῳρχηντ' ἀπάλοισ' ἀμφ' ἐρόεντα βῶμον,
πόδας τέρεν ἀνθος μάλακον μάτεισαι.

Δέδυκε μὲν ᾁ σελάννα
καὶ Πληϊαδες· μέσαι δέ
νύκτες, παρὰ δ' ἔρχετ' ὥρα,
ἔγω δὲ μόνα κατεύδω.

κατθάνην δ' ἵμερος τις (ἔχει με καὶ) 97 D (Vers 11—13)
λωτίνοις δροσόεντας (δ)-
χ(θ)οις ἵδην Ἀχέρ(οντος)

χερρόμακτρα δὲ *<Μαιόνων>*
πορφύραι κατά ἀύτμενα,
τά τ_οι *M<ν>ᾶσις* ἐπεμψ' ἀπὸ Φωκάας
δῶρα τίμια *<Μαιόνων>*

99 D

ἀλλ' ἔων φίλος ἄμμι
λέχος ἄρνυσο νεώτερον·
οὐ γὰρ τλάσομ' ἔγω συνοί-
κην ἔοισα γεραιτέρα.

100 D

αὕτα
ῳράα στεφαναπλόκην

101 D

ἄϊ πάρθενος ἔσσομαι.

102 D

"Ἄγι *<δή>*, χέλυ δῖά, μοι
φωνάεσσα γένοιο.

103 D

Φαῖσι δή ποτα Λήδαν ὑακίνθινον
πεπυκάδμενον ὕιον εὔρην . . .

105 D

δφθάλμοις δὲ μέλαις νύκτος ἄωρος . . .

106 D

107 D

Κατθναίσκει, Κυθέρη', ἄβρος Ἀδωνις· τί κε θεῖμεν;
καττύπτεσθε, κόραι, καὶ κατερείκεσθε κίθωνας.

. ἀλλά τις οὐκ ἔμι παλιγκότων

108 D

δργαν, ἀλλ' ἀβάκην τὰν φρέν' ἔχω

. οὐ γὰρ θέμις ἐν μοισοπόλων <δόμωι>

109 D

θρῆνων ἔμμεν' οὐ κ' ἄμι πάδε πρέποι.

. σύ τε κάμος θεράπων Ἐρος

110 D

μὴ κίνη χέραδος . . .

113 D

Γλύκηα μᾶτερ, οὐ τοι δύναμαι κρέκην τὸν ἵστον 114 D
πόθωι δάμεισα παῖδος βραδίναν δι' Ἀφροδίταν.

πέρροχος, ως ὅτ' ἀοιδος δὲ Λέσβιος ἀλλοδάποισιν 115 D

οἷον τὸ γλυκύμαλον ἔρεύθεται ἄκρωι ἐπ' ὕσδαι, 116 D
ἄκρον ἐπ' ἀκροτάτῳ, λελάθοντο δὲ μαλοδρόπης,
οὐ μὰν ἐκλελάθοντ', ἀλλ' οὐκ ἔδύναντ' ἐπίκεσθαι,

οἵαν τὰν ὑάκινθον ἐν ὕρεσι ποίμενες ἀνδρες 117 D
πόσσι καταστείβοισι, χάμαι δέ τε πόρφυρον ἀνθος
<κάκκειται>,

χρύσιοι ἔρέβινθοι ἐπ' ἀιόνων ἐφύοντο. 118 D

Λάτω καὶ Νιόβα μάλα μὲν φίλαι ἤσαν ἔταιραι. 119 D

120 D
Ἐσπερε, πάντα φέρεις, δσα φαίνολις ἐσκέδασ' Αὖως,
φέρεις διν,
φέρεις αἶγα, φέρεις ἀπν μάτερι παῖδα.

**Ηρος ἄγγελος ἴμερόφωνος ἀήδων*

121 D

*"Ιψοι δὴ τὸ μέλαθρον·
ὑμήναον·
ἀέροατε, τέκτονες ἄνδρες·
ὑμήναον.
γάμβρος ἔρχεται ἵσος "Αρενι,
ἄνερος μεγάλω πόλυ μέσδων.*

*Θυρώρωι πόδες ἐπτορόγυνοι,
τὰ δὲ σάμβαλα πεμπεβόηα,
πίσσυγγοι δὲ δέκ' ἐξεπόναισαν.*

124 D

*σκιδναμένας ἐν στήθεσιν δργας
μαψυλάκαν γλῶσσαν πεφύλαχθαι.*

126 D

*Tίωι σ', ὡ φίλε γάμβρε, κάλως εἰκάσδω;
δρπακι βραδίνωι σε μάλιστ' εἰκάσδω.*

127 D

"Ολβιε γάμβρε, σοὶ μὲν δὴ γάμος, ὡς ἄραο, 128 D
ἐκτετέλεστ', ἔχηις δὲ πάρθενον, ἀν ἄραο.
τὰι χάριεν μὲν εἶδος, ὅππατα δ'
μέλλιχ', ἔρος δ' ἐπ' ἴμέρτωι κέχυται προσώπῳ
..... τετίμακ' ἔξοχά σ' Ἀφροδίτα.
χαῖρε <δέ>, νύμφα, χαῖρε, τίμε γάμβρε, πόλλα.

131 D
Νύμφη: ,Παρθενία, παρθενία, ποῖ με λίποισ'
ἀ<π>οίχηι;
Παρθενία: ,Οὐκετι ἵξω πρὸς σέ, οὐκετι ἵξω.'

135, 136 D
κῆ δ' ἀμβροσίας μέν
κράτηρ ἐκέκρατ',
Ἐρμαις δ' ἔλων ὅλπιν θέοισ' οἰνοχόησε.
κῆνοι δ' ἄρα πάντες
καρχάσι' ἥχον
κᾶλειβον· ἀράσαντο δὲ πάμπαν ἔσλα
τῶι γάμβρῳ.

137 D
Ἐρος δηῦτέ μ' δ λυσιμέλης δόνει,
γλυκύπικρον ἀμάχανον ὅρπετον.

"Ατθι, σοὶ δ' ἔμεθεν μὲν ἀπήχθετο
φροντίσδην, ἐπὶ δ' Ἀνδρομέδαν πότη<ι>.

πόλν πάκτιδος ἀδυμελεστέρα,
χρύσω χρυσοτέρα

138 D

ώιω πόλν λευκότερον

139 D

"Εχει μὲν Ἀνδρομέδα οάλαν ἀμοίβαν . . . 144 a. b D

*

Ψάπφοι, τί τὰν πολύολβον Ἀφροδίταν . . . ;

χρυσοφάην θεράπαιναν Ἀφροδίτας

145 D

. . . . ἔμεθεν δ' ἔχησθα λάθαν . . . 146 und 18 D
ἢ τιν' ἄλλον ἀνθρώπων ἔμεθεν φίλησθα

A: ,θέλω τί τ' εἴπην, ἀλλά με κωλύει
αἰδως[‘] 149 D

B: 'ai δ' ἡχες ἔσλων ἴμερον η̄ κάλων
καὶ μή τι τ' εἴπην γλῶσσ' ἐκύκα κάκον,
αἰδως κε ν<ῦν> σ' οὐκ ἡχεν δππατ',
ἀλλ' ἔλεγες περὶ τῷ δικαίῳ.[‘]

πόλλα μοι τὰν
150 D
Πωλυανάκτιδα παῖδα χαίρην.

στᾶθι κάντα, φίλος,
151 D
καὶ τὰν ἐπ' ὅσσοισ' δμπέτασον χάριν.

"Εστι μοι κάλα πάϊς χρυσέοισιν ἀνθέμοισιν
152 D
ἐμφέρην ἔχοισα μόρφαν Κλέις . . . ἀγαπάτα,
ἀντὶ τᾶς ἔγω οὐδὲ Λυδίαν παισαν οὐδ' ἐράν-
ναν

Δεῦρο δηῦτε Μοῖσαι χρύσιον λίποισαι . . . 154 D

Ποικίλλεται μὲν γαῖα πολυστέφανος, 156 D

*

δολοπλόκω γὰρ Κυπρογένεος πρόπολον

180

PK 6

Geschenk von:

Preis:

1,80

AK-Hinw. and. Ausg. 1936: 11. 8°. 2247

neue Nr!

Fach

A Grecch. Litt. Bl.

Bio K

Bild K

SWK

Mag.-Stdnr.

zu:

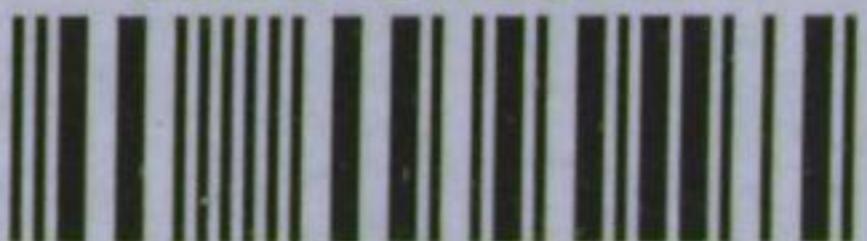
21.8 1788

ABGHKL Sonder-Aufst.

Ausl.-V.

zu:

SLUB DRESDEN

3 3704867